

Čís. 8981.**Směnečný řád.**

Tříletá promlčecí lhůta platí i ohledně toho, kdo se zaručil za příjemce směňky.

(Rozh. ze dne 23. května 1929, Rv I 650/29.)

Směnečný platební příkaz procesní soud první stolice zrušil, odvolací soud jej ponechal v platnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Pokud jde o právní posouzení věci, nelze dovolatele považovati za příjemce, poněvadž nebyl směnečníkem; z toho však nevyplývá, že směňka jest proti němu promlčena. Dovolatel se zaručil za příjemce směňky, což sám připouští, a jest proto zavázán tímž způsobem jako příjemce a platí také pro něho tříletá promlčecí lhůta podle čl. 77 směň. ř. (srovnej Grünhut, Wechselrecht § 76 a Staub-Stranz, Kommentar zur Wechselordnung čl. 81 pozn. 14). V době podání žaloby nebyla směňka ještě promlčena proti příjemci a nebyla proto promlčena ani proti dovolateli. Za sporu však promlčení proti dovolateli nastati nemohlo, poněvadž bylo přerušeno doručením žaloby podle čl. 80 směň. ř. Odvolací soud nepochybil proto po právní stránce, zachovav v platnosti směnečný platební příkaz.

Čís. 8982.**Pozemková reforma.**

Pouze Státní pozemkový úřad jest oprávněn povolití odklad exekuce vyklizením ze zabraného majetku, ať jest se odkladu domáháno z jakéhokoliv důvodu.

Shledá-li soud, že žalobní děj, na jehož základě žádáno o odklad exekuce, bez nejmenší právní pochybnosti, zcela určitě, nezakládá žalobní nárok, zamítne již proto návrh na odklad. Týž úkol připadá při vybavovací žalobě v pozemkové reformě (§ 31 náhr. zák.) Státnímu pozemkovému úřadu.

Zákon ze dne 12. ledna 1893, čís. 15 ř. zák. (o schválení knížecí Liechtensteinské rodinné smlouvy ze dne 1. srpna 1842) nenabyl v Československé republice platnosti. Majetek liechtensteinský není vyjmut ze záboru.

(Rozh. ze dne 23. května 1929, R II 152/29.)

Návrhu majitele zabraného majetku, by byla odložena exekuce vedená Státním pozemkovým úřadem vyklizením zabraných nemovitostí,